

Karol HORÁK,

dramatik
a vysokoškolský profesor

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Je mi blízky absurdný humor - v ňom sa narába s nezmyslom, väčšinou zámerne ako surčitou metaforou sveta. Takáto komika si samozrejme uvedomuje (racionálne) svoju absurditu. - Podstatnú časť svojho života sa motám okolo divadla a prešiel som do styku s obdivuhodnou plejádou komediálnych žánrov európskeho divadla (veselohra, burleska, fraška, groteska, kabaret, vaudeville, muzikál atď.) Spomínaná oblasť kultúry si vypracovala už aj svoje teoretické zovšeobecnenia, podľa nej dramatický žáner tohto typu by mal mať vypracovanú komickú postavu, komický konflikt, konanie a dej, komický prehovor, možno iróniu, paródiu i mystifikáciu. Dali by sa uviesť ďalšie formy komiky, aj neverbálne (gagy), ako aj verbálne (epigramy, aforizmy, bonmoty, anekdoty, travestie, persifláže), ale aj výtvarné formy (karikatúry, komiksy).

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Zamkol som svoju fiatku a o pár hodín som stratil kľúče od auta. Horko-ťažko som (s pomocou veľkého kuchynského noža) sťahoval okno, aby som sa dostal ku kľúčke a zvnútra otvoril dvere. Vtom prišla polícia... (To vysvetľovanie...)

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Celý život vo svojom komplexe je obrovským inšpiračným zdrojom humoru v pestrej palete druhov, žánrov. No pritom zostáva vždy na humore čosi „tajuplné.“ Na vojenčine som mal kolegu, ktorý

pokračovanie na strane II...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

3
2016

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK II, 13. FEBRUÁRA 2016 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Poslovenčené heslo nežnej
revolúcie: LŽIŤ v PRAVDE!

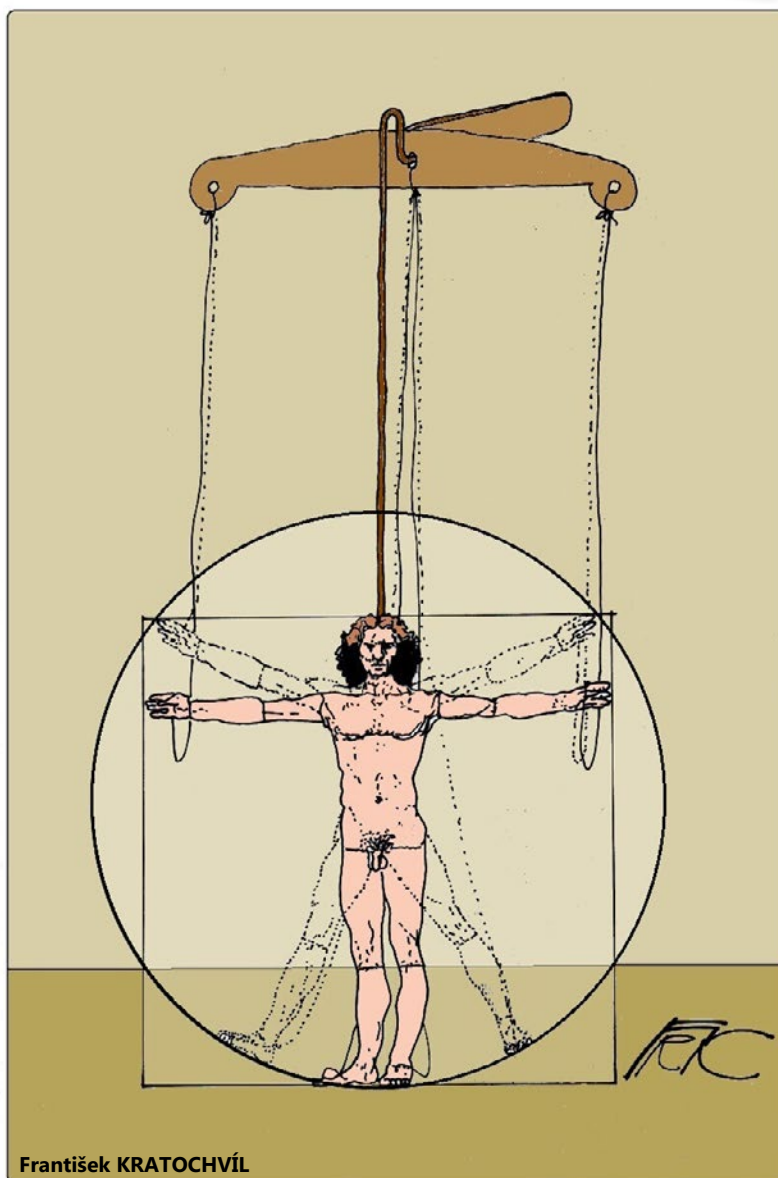
Ján GREXA

Najviac sa mi dvíha žlč, keď
vidím, že sa nám už z ničoho
nedvíha žalúdok...

Milan HODÁL

Do mrtvol se nekope
avšak, jsou-li živý
může svižné
nakopnutí
dokázati divy.

Lidia CHÁBOVÁ

František KRATOCHVÍL

Josef KOBRA-KUČERA

vždy, keď upadala atmosféra zábavy vytiahol anekdotu, ktorú sme všetci už poznali, ale ktorá vždy zabrala:

Na vrátnici psychiatrie sa zastavil jej riaditeľ. Zarazilo ho, že na lustrí visí jeden pacient.

- Čo robí ten človek na lustrí?

Vrátnik mu vysvetlil:

- On si myslí, že je žiarovka.

- Ale to je nebezpečné! Okamžite mu rozkážte nech zlezie a odíde!

- No hej, pán riaditeľ, ale čím si ja tu budem potom svietiť?!

Doteraz neviem, či úspech tej anekdoty vyplýval z toho, že sme zažívali každodenné absurdum vojenčiny, alebo to bolo dané výborným prejavom kolegu, alebo, že táto otrepaná anekdota je o „mnohom“, „všetličom“ či „všetkom?“

4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:

a) najveselších politikov

b) najsmiešnejších politikov?

a) Winston Churchill.

b) Benito Mussolini (v okamihu, keď sa vyžíva nonverbálne na aplauze svojich politických priaznivcov).

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Jedna zo 60. rokov, ešte z obdobia ČSSR, od Smutného muža z Brna (vtipný dobový zabávač), anekdota tak trochu aj grafická:

Manžel prepil výplatu, manželka soplí:

- Mám ťa až-až!

Nato manžel odvrkne žene:

- Ja ťa mám Košice-Košice!

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

Ako vysokoškolský pedagóg som sa musel zákonite stať predmetom paródie študentov. Naviac som polstoročie viedol študentské divadlo FF UPJŠ Prešov. V jeho poetike bola paródia, generačná recesia základnou vlastnosťou. Pamätám si na Borisa Farkaša, ktorý začínal v tomto súbore a bravúrne napodobňoval profesora K. L. Zachara, ktorý ho dva razy neprijal na herectvo (VŠMU), lebo „mal tenký jazýčok“.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Humor ako postoj k svetu je jednak kritické poznanie sveta a jednak bytostná záruka ľudskej integrity. Oplatí sa odcitovať ešte Vančuru: „Humor jako vahadlo, jež zvedne každé hoře.“

PRAVDA

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

je správny odraz skutočnosti v myslení, ktorého kritériom je v poslednej inštancii prax. Marxizmus prvý dôsledne materialisticky zdôvodnil chápanie pravdy a poukázal na nové dialektické aspekty jej výskumu.“ Toľko k tejto téme uvádza Filozofický slovník z roku 1977.

Čo k tomu dodať?. Na východnom Slovensku majú krásne úslovie: „Ty hutoríš, ty máš pravdu.“ Predovšetkým je to úžasne demokratické úslovie, dáva každému

šancu, že ak dostane príležitosť prehovoriť, tiež bude mať pravdu. A to je zároveň moment, v ktorom je marxistická poučka trochu spochybňovaná. Pretože neobsahuje (alebo v praxi tak bola aplikovaná) možnosť, aby si každý tú svoju akú-takú pravdu vyslovil. Vyslovovanie súkromných právd – to je vlastne diskusia. A diskusia dáva šancu, že z viacerých súkromne vyslovených právd sa časom vykluje niečo objektívnejšie, niečo obecne platnejšie.

Nedemokratičnosť, nanucova-

nie jedného pohľadu, znásilňovanie názorov viedlo k prekrúcaniu skutočnosti. A ak sa dá prekrútiť skutočnosť, prečo by sa nedalo prekrútiť jedno heslo. Našlo uplatnenie najmä po roku 1968 - SILNEJŠIA PRAVDA VÍŤAZÍ.

„Stokrát vyslovená lož sa stáva pravdou“. To je zasa jedno zo základných pravidiel správne demagogickej propagandy. Preto je na mieste otázka - koľkým pravdám sme už uverili, koľkým veríme, koľkým ešte budeme veriť? Koľko právd sme ochotní vysloviť sami a za obhajobu koľkých hrdo ponesieme kožu na trh? Ako každá budúcnosť, aj tá naša je pred nami. A aj keď je iluzórne, že by niekedy mohlo byť absolútne jasné, čo je pravda a čo lož - dôležité je, aby pravda dostala aspoň šancu.

V blížiacich sa voľbách budú opäť rozhodovať len počty hlasov a štyri roky potom budeme mať na to, aby sme sa zamýšľali nad tým, ako to vlastne bolo s nejakou pravdou a či vôbec o niečom rozhodovala.

Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

U nás, na Slovensku, vám dovoľia veľa ukradnúť, ale nedovolia vám veľa zarobiť.

Tomáš JANOVIC

VRODENÁ IMUNITA

Pri korytách s prosperitou je apetít v hrošej koži osvedčenou imunitou.

Mikuláš JARÁBEK

8 Chcete sa sám seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Môžu to byť tri otázky?

- Ak by bol nos Kleopatry kratší, zmenil by sa výzor zeme?

- Naozaj platí antické: Akokoľvek sa rozhodneš - oľutuješ?

- Má pravdu Voltaire, keď tvrdí: Sú tri druhy nevedomosti: keď sa nevie nič, keď sa vie niečo iné, než treba vedieť, a keď sa nevie dobre, čo sa vie?

K. J.

ŠTRAJKOKAZI

Tak si učitelia navarili, že to teraz ťažko zjedia. Nahradia ich chlapi z krčmy, čo vždy, všade a všetko vedia.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

Ladislav BELICA

Milan
KENDA
AFOROAFÉRY

PODNET PRE DAŇOVÝ ÚRAD

Diery v ementálskom syre? Veď to je automatická redukčná diéta! Prečo to ešte nezdaniť ako prídavnú hodnotu?

MINIATURIZÁCIA VÍTAZÍ

Socializmus ponúkal väčšine ľudí na ubytovanie iba králikárne, v kapitalizme nemajú mladí eurá ani na holubníky.

NEVHODNÉ EXPONÁTY

Nehľadáť v múzeách poľnice, ktorými sa trúbiť na ústup.

FEBRUÁR OZAJ VÍTAZNÝ

Mojím najobľúbenejším mesiacom je február. Vtedy je medzi dvoma dôchodkami iba 28 dní.

NIE SÚ MI TÍ ĽUDIA DVAKRÁT
SYMPATICKÍ, ALE ČO SI MÁM POČAŤ?

SÚ TO VŠETKO
SYMPATIZANTI...

Fero JABLONOVSKÝ

POČULI SME

Odborníci zo Slovenského hydinárskeho ústavu zistili, že sledovanie mexických, argentínskych, španielskych a tureckých telenoviel výrazne ovplyvňuje výkonnosť nosníc. V niektorých prípadoch prekračovali plán znášateľnosti vajec až o 750 percent v tieni. Experti sa však obávajú, že nadmerné pozeranie telenoviel by mohlo záporne až negatívne zapôsobiť na inteligenčný kvo(K)cient sliepok.

M.L.

GASTROFÓRUM

Ľudožrúta Chrum-Chrum už dlhší čas pobolieva hlava h. Nakoniec sa vyberie k čarodějníkovi Simsala Bim. Ten ho dôkladne prezrie a oznamuje mu diagnózu d:

- Syn môj, žerieš priveľa intelektuálov.

-aa-

Tomáš PUPÁK

Zdeněk JANAS
ZE VČELÍHO ÚLU

Včela budí včelu:
musíš do práce
Já ti na tu práci seru
svět je legrace

Chci si užít marijánky
diskošky a hrátek
Je mi jedno je-li středa
čtvrtek nebo pátek

Kdyby mravenci a včely
v době kdy se tvořil svět
ducha demokratického měli
vymřeli by hned

Z toho plyne poučení:
bez pohlavku řádu není

Vojto HARING
HUMORISTOVI A SATIRIKOVI

Humorista, povedz kto to ti
anektoval anekdoty,
povedz kto ti bez zbla snenia
konkuroval do zbláznenia!
Na kom sa to veľkí, malí,
celé roky toľko smiali?
Ukáž naňho, smelo, pádne,
aj keď možno ešte vládne.

Odpočuté v Dome smútku:

- Ty ešte žiješ?
- A čo mám robiť?

Milan ZELINKA

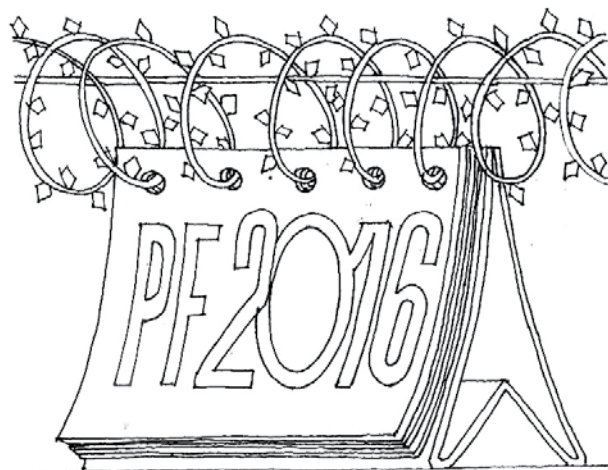
VYHLIADKA

Ak nás niečo spasí,
tak to budú kvasy
našej slivovice
ostrej ako klince.
V láske neskonalej
zašepkáme: „Nalej...“
Čo v nej sily drieme!
Všetci zbohatneme?...

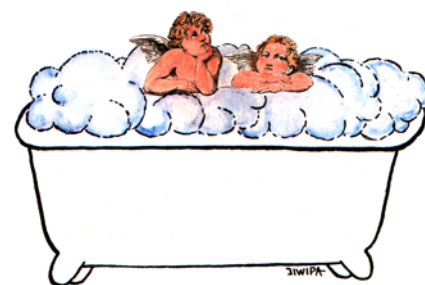
Jak ťekneš sladkosti,
nalezneš v tom kosti!
Z tabatěrky svítí baterky
a ejhle, v paruce číhaj ruce!
Ve většině slova disciplína
leží scíplina.

Lilían Amann

Marcel KRIŠTOFOVIČ

J. W. PALKOVÁ

Milan HODÁL PRAVDA A LÁSKA

...a všetky tie zmeny
sú možno len zmätky
Z priamych
ciest sú zrazu
slepé križovatky
Smerovky bez cesty
a cesty bez smeru
Skvele obľubujú
len nikam nevedú

Semafor oslepol -
sme za a či proti???
Gúľame očami
nevidíme stopy
Zatúlané ovce
čo stratili vieru
Krčíme plecami
keď z nás kožu derú

Bludní Holanďania
unášani vetrom...

Láska je trosečník
a pravda už retrom...

Milan Lechan Z TANISTRY ČIERNEHO POSLUCHÁČA

Dobrí ľudze,
mojim heslom bolo,
je a bude:
vino, špivaňa a babi,
bo ja na ľechku robotu
som mocno češki
a na češku bars slabi.
Havdujudujdešuduj!

SPOMÍNAME...

- Som presvedčený a skoro by som sa chcel stavať a nehnevajte sa za úprimnosť, že to poviem a nechcem povedať, kto by si to vynútil, ale aby ste to dopredu vedeli.

(Dušan Slobodník,
bývalý minister kultúry SR)

- Ahoj, kam sa tak ponáhľaš?
- Idem domov zo Silvestra.
- Teraz? Veď je február...
- No vidíš. A ty ma ešte zdržiavaš.

SPRÁVY SLOVENSKEJ MALEJ STRANY

Denne sa okolo nás deje nekonečné množstvo príbehov, skutkov, udalostí a my sa veľmi často v nich prestávame orientovať. Tak si len predstavte, že nejaký súčasný alebo bývalý politik havaruje vo svojom aute. Je síce úplne opitý, ale úmysly má veľmi dobré. Chcel sa rozptýliť a pôvabne rozptýlený sa chcel dostať domov. Ale spikne, dokonca sa sprisahá proti nemu celá spoločnosť i príroda, čo by sa mohlo stať sa stane, a on, chudák, aby nakoniec trpel len preto, že je slabší ako už spomínaná spoločnosť a príroda. Tak si preberieme celý príbeh poporiadku.

1. Politik, (možno bývalý) si vypije. Ale vypije si cez deň, za svetla, teší sa zo života, ale len čo sa vydá na cestu domov, vonku sa zotmie. V tme je všetko iné a zložitejšie, to sa musela tá príroda tak ponáhľať, nestačí, že sa ponáhľa nami vybratý (dajme tomu, že bývalý) politik? Za takýchto okolností musel havarovať.

2. Rozhlas, (rozhlas) v jednom kuse upozorňuje tých najhorších vodičov, kde na nich striehne nebezpečenstvo v podobe policajných radarov. Tí si dajú povedať, a zásadne havarujú, alebo ohrozujú iných vždy mimo miest, ktoré im vykolikoval rozhlas (rádio). Ale aby sa postarali o politika (hoci aj bývalého) to nie. Prečo ho tie múdre spoľahlivé rádiá nesledovali a nenavádzali ho do bezpečného priestoru. Nie

policajti, oni ho mali zastaviť a mali mu vyladiť nejakú stanicu s dopravným spravodajstvom.

3. Rýchlosť - zodpovedný politik (aj bývalý) predsa nepôjde pomaly. Chce byť čo najskôr v bezpečí, pretože vie, že pil, a napriek tomu, že pil, vie, že sa treba ponáhľať, aby sebe alebo niekomu inému neublížil. Tak kto by mu ten alkohol vyčítal?

4. Zodpovedný (aj bývalý) politik si povie - veď sa poznám, som dosť veľký hlupák - a vedia to o mne aj iní. Riziko, že na ceste stretne ešte hlúpejšieho je minimálne. Tak teda záver - ak sa s niekým na ceste stretne, musí to byť niekto múdrejší - a ako vieme - múdrejší ustúpi, tak ako je možné, že sa s múdrejším ten náš trochu opitý hrdina stretol? Čo je to za múdrosť, keď neustúpil, aby náš politik (hoci aj bývalý) mohol bezpečne ísť svojou cestou. Nezlyhal politik, zlyhala ľudová múdrosť.

5. Teda záver - ak si právnici, prí-

padne predstavitelia policajných zložiek myslia, že sú múdri, mali by ustúpiť a dostať konečne ľudovú múdrosť do končín, kam patrí. A nášmu (hoci aj bývalému) politikovi nech dajú pokoj, aby si doma mohol konečne vypiť. Lebo kam by už chodil, keď má tieto skúsenosti za sebou.

6. Ponaučenie - Ak vás zastavujú policajti (alebo ak vás náhodou zastavilo auto do ktorého ste narazili) zásadne odmietnite dycho-vú skúšku, odmietnite odber krvi. A keď vás odvezú na vozíčku, pretože nevládzete stáť na nohách, vyhovorte sa na to, že zemeguľa sa krúti, a vy sám ju predsa nemôžete zastaviť. Pred súdom, ak k nejakému príde, sa už o prípadnom alkohole nebude hovoriť, veď nie sú dôkazy. Takže okamžite požiadajte o náhradu škody za poškodené auto, za šikanovanie, za stratu času. Veď v čase keď vás vozili po nemocnici ste mohli vykonať kopu užitočnej

práce. A čas sú peniaze.

Za právne oddelenie Slovenskej malej strany

-mv-

Ako zaznelo z úst čelného predstavitela istej nemenovanej strany na predvolebnom mítingu, sú ešte medzi nami (teda medzi tými druhými) takí, ktorí nechcú vidieť a uznať úspechy, ktoré ich strana dosiahla počas vládnutia a je zrejme, že niekto má eminentný záujem na tom, aby sa Slovensko permanentne nachádzalo v hospodárskych ťažkostiach.

Keďže Slovenská malá strana vždy inklinovala k veľkým stranám, o ktoré by sa mohla oprieť napr. pri strate rovnováhy, príp. súdnosti, naši aktivisti začali pátrať po nejakej konkrétnej osobe, ktorá má takýto eminentný záujem, čo sa im po veľkom úsilí aj podarilo v jednej miestnej krčme. Tam istý Jano Hôšta po pätnástej borovičke vyhlásil: „Mne už je všetko jedno“. Po ďalších borovičkách však vyšlo najavo, že Jano Hôšta nevie, čo je to eminentný záujem.

-fv-

Z rôznych vystúpení i krokov súčasných slovenských politikov a predstaviteľov rôznych politických strán a hnutí, ako i celkom protichodných stanovísk prezidenta Slovenskej republiky a predsedu vlády nie je našej širokej verejnosti, ale aj zahraničným pozorovateľom jasné, či Slovensko smeruje na Východ, alebo na Západ.

Preto my, členovia-nečlenovia Slovenskej malej strany chceme upozorniť, že sú tu ešte aj iné možnosti ako Východ a Západ. A tak prehlasujeme, že ak nepôjdeme dopredu, tak pôjdeme do zadku!

-tš-

Auto zn. Trabant, vyrábané kedysi v NDR (Nemecká demokratická rep.) bolo príčinou zrážky podguráženého vodiča, ktorý jednoducho neveril vlastným očiam a myslel si, že je vylúčené, aby sa tieto značky mohli ešte vyskytovať a zavadzať na našich cestách. A keďže si myslel, že je to len zdanie, zapríčinené jeho zdvojeným až ztrojeným a viacnásobným videním, šliapol bez akýchkoľvek zábran na plyn, čím následne došlo k zrážke s kolónou týchto bakelitových dvojtaktných vozidiel.

BOLA HORA

(Variácia na slovenskú veršovanku)

Bola hora,
v hore skala,
pod skalou jedľa,
pod jedľou chalúpka.

Bola hora,
v hore skala.
Pod skalou sú už iné trendy,
vyrástli tam haciendy.

Marián BRUNOVSKÝ

Jaroslav VOJTĚCH VOLEBNÍ MUMRAJ

Páni, dámy, rambajs už začína,
páni, dámy, do víru hej!
Hrnem sa do tance
zvolit si poslance,
páni, dámy, začína rej,
v němž každá partaj je
nad všechny partaje,
každá je dojista jenom ta nej...

Make up si naniesla,
jak hvězda nadme se,
čímž na voliče políčí,
že každý jen tu svou
má za jedinou.

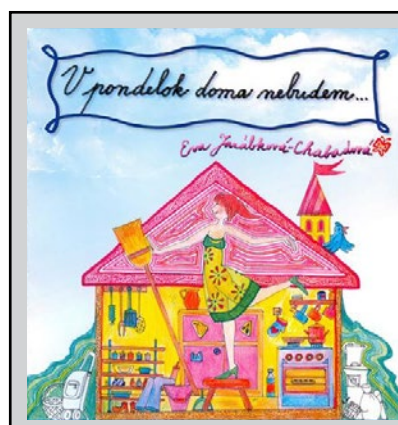
BOLO BY MI CŤOU, SLEČNA, ODPREVADIŤ VÁS
KAMKOLIEK ROZKÁŽETE: DO STARÉHO SMOKOVCA,
NA GERLACHOVSKÝ ŠTÍT ALEBO DO POSTELE.

Pavel TAUSSIG

Rastó VISOKAI

Začiatkom februára naša dopisovateľka Eva Jarábková-Chabádová v čítárni knižnice Juraja Fándlyho v Trnave predstavila svoju básnickú zbierku s názvom **V PONDELOK DOMA NEBUDEM**. Keďže pod rovnomeným názvom nám autorka poslať aj príspevky do Bumerangu, predpokladáme, že knižka obsahuje kratšie literárne útvary (v tvare epigramov a pod.) so satirickým nábojom.

Publikáciu ilustrovala Natália Murat-Oravcová. Podujatie s krstom knižky zastrešil Trnavský samosprávny kraj, Knižnica Juraja Fándlyho a Fórum humoristov v Trnave.

DOSKY

Herec nech sa schová nad tesára niet.
Preňho všetky dosky znamenajú svet.

Jozef BILY

Sú ľudia, ktorí keď sa presadia, hneď zapustia korene.

Ľubo MAJER

a nekdoby podľa becedy b

Tristana BERNARDA sa raz opýtal mladý maliar:

„Čo si myslíte o mojom poslednom obraze vystavenom v Salóne nezávislých?“

„Dobrá technika.“

„To je všetko, čo môžete o ňom povedať? Včera som ho predal za 5 tisíc frankov.“

„Tak to už je umenie!“

Na istom večierku sa obrátil barón Rothschild na spisovateľa Tristana BERNARDA:

„Povráva sa, že ste veľmi zábavný. Nechceli by ste mi povedať pár vtipov?“

„Ja som zasa počul, že ste veľmi bohatý,“ odvetil Bernard.

„Nechceli by ste mi darovať pár miliónov?“

V jednej spoločnosti po vypití niekoľkých fliaš vína sa ponosoval Tristan BERNARD:

„Dvadsať rokov mi trvalo, kým som si uvedomil, že sa vôbec nehodím za spisovateľa!“

„A prečo ste to nenechali?“ - spýtal sa ho jeden z hostí.

„Ťažká vec! Už som bol slávny.“

Slávny francúzsky dramatik Tristan BERNARD prechádzal zákulisím divadla. Kulisár s veľkými stojacími hodinami na chrbte mu zrazil svojim nákladom z hlavy klobúk.

„Prečo nenosíte náramkové?“

- zašomral Bernard.

Francúzsky spisovateľ Tristan BERNARD sedel s manželkou na premiére hry svojho priateľa. Hra bola taká nudná, že už po prvom dejstve vstal a chcel odísť.

„Nemôžeme,“ - vyčítala mu žena, „dostali sme lístky zadarmo, tak už len zo slušnosti musíme zostať až do konca.“

Po druhom dejstve vstal Bernard opäť.

„Kam zas ideš?“

„K pokladnici. Chcem za lístky zaplatiť, aby som mohol odísť ako všetci ostatní.“

KNIHA, KTORÚ SI (UŽ) NEKÚPITE

Na prebale knihy o sebe autori napísali:

Karikaturista Vladimír Renčín (1941):

„Vždy, keď mám pred sebou nepopísaný hárok papiera a chystám sa vymýšľať nové námety svojich kresieb, automaticky si spomeniem na vetu z fejtónu Rudolfa Křestana... „Keď ťa stretnem, Křestan, narazím ti klobúk na uši a pôjdeme spolu na pivo.“

Spisovateľ Rudolf Křestan (1943):

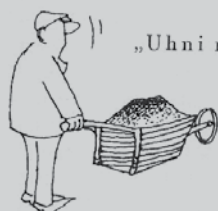
„Samozrejme, túžil som spoznať človeka, ktorý mi slúbil, že dá naraziť jednak pivo a jednak klobúk. Fascinovala ma tá súbežnosť. Tak som si vymyslel služobnú cestu do Hradca Králové. Pri služobnej ceste je - ako je známe - potrebné uviesť účel cesty. Ja som si ako účel cesty vymyslel „spolupracovnícku návštevu.“ V tom čase som ešte ani náhodou netušil, že spolu vydáme knižku. Tušil som skôr to pivo, ktoré mi Vladimír Renčín dlhuje dodnes.“

No, ale spoločná knižka vyšla. (Čo tam po pive, to sa dá vždy stihnúť.) Nie je veľká, ale je pôvabná. S drobnými i obsiahlejšími útvarmi jedného a s charakteristickými karikatúrami druhého. Dodnes je radosť si v nej zalistovať.

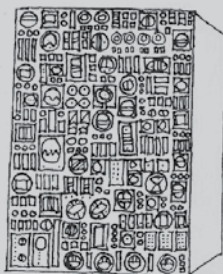
**RUDOLF KŘESTAN, VLADIMÍR
RENČÍN:
KOS KOSÍNUS**

Miro VICO

Veroniko -
světlo zhaslo
bude to jen v síti
podívej se -
měsíc svítí

„Uhni mi z cesty!“

JAK SI PŘEDSTAVUJI VÁLKU

Vlaky mají nepřipustná zpoždění
na holení není čas
a po náletu
zrána
lžou rodiče dvojnásob:
nejen že děti přináší
ale také že je odnáší
vrána

MOŘE

Představuji si moře
jako něco
u čeho bych mohl stát
na břehu
s tou nejlepší holkou
z 8. A
a stejně bych nedoplavul
na druhý konec

KLOBOUK DOLÚ

Aberte Einsteine
kloboouk dolů před tebou
za to, že jsi nikdy nevypočítal
proč máš
pod pravým okem bradavici
a proč
lidem nikdy nebude stačit
ke štěstí
za okny zpívající kos -
INUS

FČELA

Táák?
Za trest stokrát a správně!
Dítě tedy píše:
Včela
Včela...
A proč se to tak píše?
Hodné děti se neptají
odvětil učitel
a za hodinu stál nad záhadou
proč se mu dítě podepsalo
Vrantišek

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Pani Ruth príde za rabínom.
„Rabbe, poraďte mi, čo mám
robiť. Mám dva papagáje, sú to
samičky, a predstavte si, hovo-
ria len samé prasačinky.“

„Čo napríklad, pani Ruth?“

„No v podstate len opakujú: Ra-
cajdičky racajdá, poď si s nami
zašpásovať, racajdičky racajdá,
každá z nás ti rada dá...“

„Lahká pomoc,“ utešuje ju
rabbe, „ja mám náhodou tiež
dva papagáje, oba sú veľmi
zbožné a sú to samčekovia. Pri-
neste tie svoje dve táradlá ku
mne, necháme papagáje neja-
ký čas spolu a uvidíte, že všetko
bude v najlepšom poriadku.“

Vzápätí sa pani Ruth vráti aj
s klieťkou prikrytou plédom.
Rabbe ju zavedie k svojej vo-
liére, kde na bidielkach sedia
dva nádherné papagáje, na hla-
ve majú jarmulky, cez ramienka
modlitebný šál a zbožne odrie-
kajú modlitby. Pustili vtáky do
spoločnej klieťky, ale ako náhle
vtáčie dámy vyrukovali so svo-
jou odrhovačkou „racajdičky
racajdá, každá z nás vám rada
dá...“, nakloní sa jeden papagáj
k svojmu druhovi a vraví: „Za-
hoď jarmulku aj talis, naše mod-
litby boli konečne vyslyšané.“

Šlojme žil bohaboje a bohabo-
je aj zomrel. Nečudo, že sa mu
ušiel podiel na rajskej blaženos-
ti. Sedí si v raji a od podstavca
Trónu sleduje dianie na svete aj
v pekle. Je čas obeda. Šlojmemu
naservujú macesy s vodou. Po-
korný Šlojme ukojí hlad, ale oku
to nedá a zabľúdi do pekla. Keď
sa v raji je tak striedmo, čo asi
jedia nešťastné duše tam?

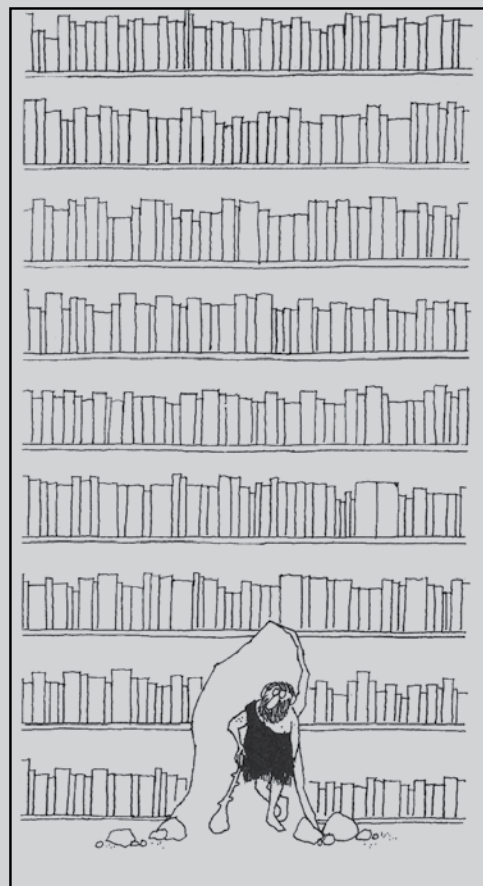
Aký je však prekvapený, keď
vidí, že na večnosť zatratení si
pochutnávajú na delikatesách.
Dokonca si doprajú aj nekóšer
sviečkovú a štavnatú šunčičku.
To nie je v poriadku. Ale Šlojme
je pokorný.

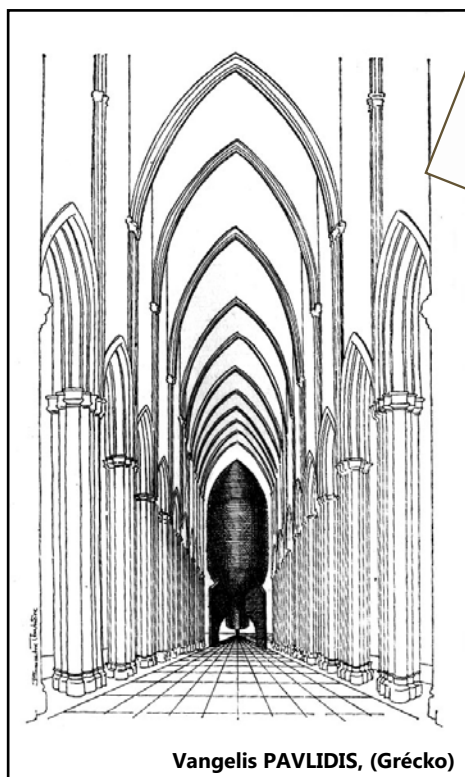
Nadišiel čas večere a všetko sa
opakovalo. Na nebi aj v podsve-
tí. Vždy na raňajky, na obed aj na
večeru. Deň po dni.

S vyhládkou na nekonečnú več-
nosť.

Po čase to ani pokorný Šlojme
nevydrží a osmelí sa položiť
otázku: „Ako je to možné?“

Anjel, ktorý mu pravidelne no-
sieva macesy s vodou, sa ospra-
vedľujúco usmeje, vzdychne si
a vysvetľuje: „Vieš, Šlojme, to je
tak. Držať si tu v raji lepšieho ku-
chára sa pre tých pár stravníkov
hádam ani nevyplatí...“

Vangelis PAVLIDIS, (Grécko)

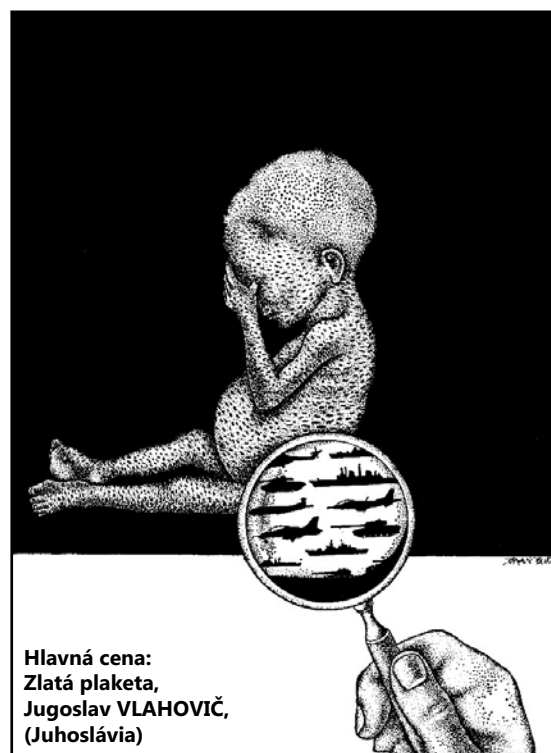

Mieczyslaw OLSZEWSKI, (Poľsko)

Nám sa v súvislosti s mestom Kragujevac vybaví ešte jedna staršia udalosť a to vzbura náhradného práporu 71. pešieho trenčianskeho pluku, bojujúceho v 1. svetovej vojne v uniformách armády Rakúsko-Uhorska. Pri potlačení vzbury zahynulo mnoho vojakov a 44 ďalších bolo po jej potlačení popravených.

Režisér Paľo Bielik (predtým známy ako predstaviteľ Jánošíka vo filmovej verzii režiséra Martina Friča) o tejto udalosti nakrútil film s názvom „Štyridsaťštyri.“ V samotnom katalógu medzi takmer 200 autormi sú z Česko-slovenska uvedení ôsmi účastníci (Jozef Pospíchal, Vladimír Renčín, Miroslav Vico, Vladimír Pavlík, Vlado Kolesár, Jiří Daniel, Fedor Vico a Dušan Polakovič). Z nich získal 2. cenu (Striebornú plaketu) Vladimír Renčín a Fedor Vico je uvedený ako autor v najužšom výbere na ocenenia.

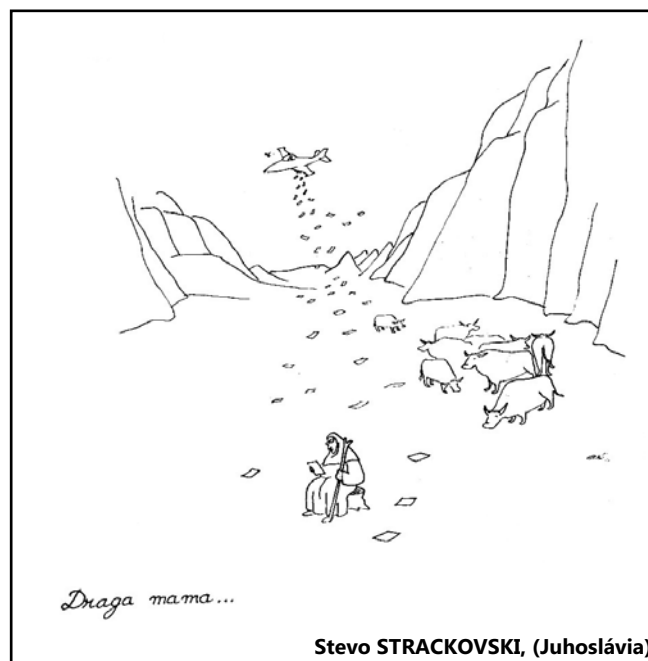
-fv-

Hlavná cena:
Zlatá plaketa,
Jugoslav VLAHOVIČ,
(Juhoslávia)

PROTIVOJNOVÁ KARIKATÚRA

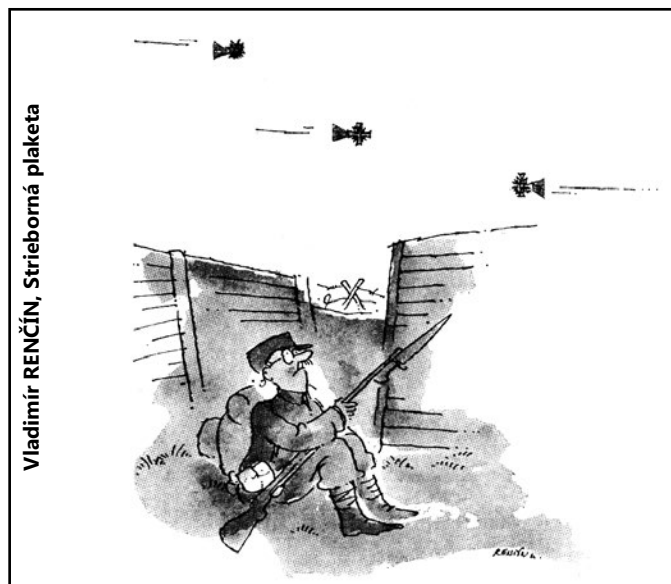
Na stránkach Bumerangu sa občas obzrieme za rôznymi, väčšinou súťažnými prehliadkami kresleného humoru.

Tentoraz to je Salón protivojnové karikatúry, ktorého prvý ročník sa konal v r. 1981 v srbskom Kragujevci a odvtedy sa koná ako bienále v každom nepárny rok. Organizátor v katalógu zdôvodňuje tému Salónu tragickou historickou skúsenosťou, keď počas 2. svetovej vojny fašisti postrelali počas jedného dňa 7300 obyvateľov.

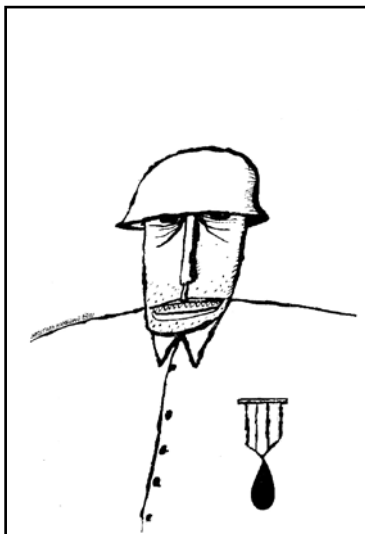

Draga mama...

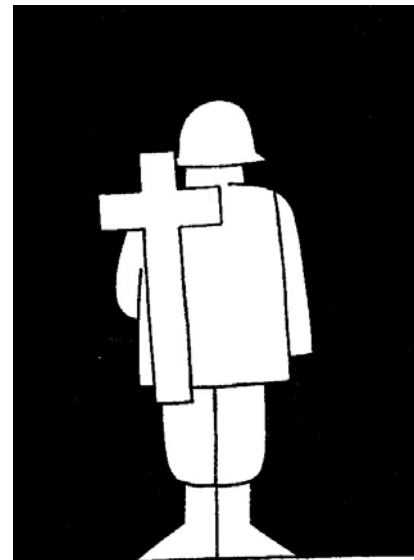
Stevo STRACKOVSKI, (Juhoslávia)

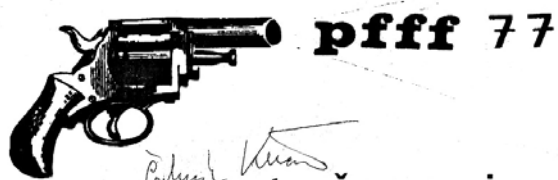
Vladimír RENČÍN, Strieborná plaketa

Mostafa RAMEZANI, (Írán)

Ahmet BABUNCU, (Turecko)

kučerovi

Čestmír KUČERA

PF

(franc. pour féliciter) je v spojení s le-
topočtom skratka blahoprajnej no-
voročnej formalky. S láskavým dovo-
lením autorov pokračujeme v publikovaní týchto
malých súkromných dielok (a donedávna i celkom
intímnych s provokatívnym obsahom, ktoré autori
do redakcii radšej ani neposielali), ktoré si od ne-
pamäti vymieňajú medzi sebou známi na sklonku
uplynulého roka. Odkedy však funguje internet,
tak v poštovej obálke už iba zriedkavo. Ak teda
máte vo svojej zbierke vtipné alebo inak zaujímavé
novoročenky, ktoré by mohli zaujať aj našich čita-

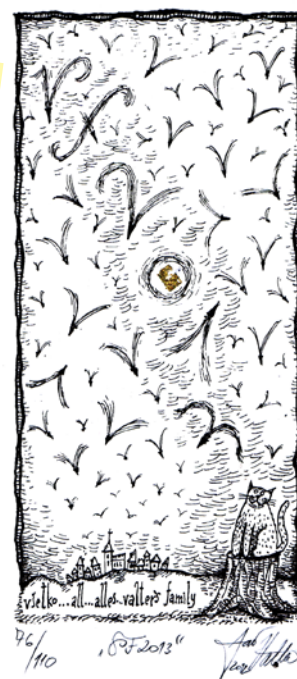
TAK VY JSTE ČEŠI? PŘEDSTAVOVAL JSEM SI VÁS JINAK.

PF 83 Drahá

Vladimír JIRÁNEK

JIRÍ HIRŠL

Jano VALTER

PF 88 M. BARTÁK

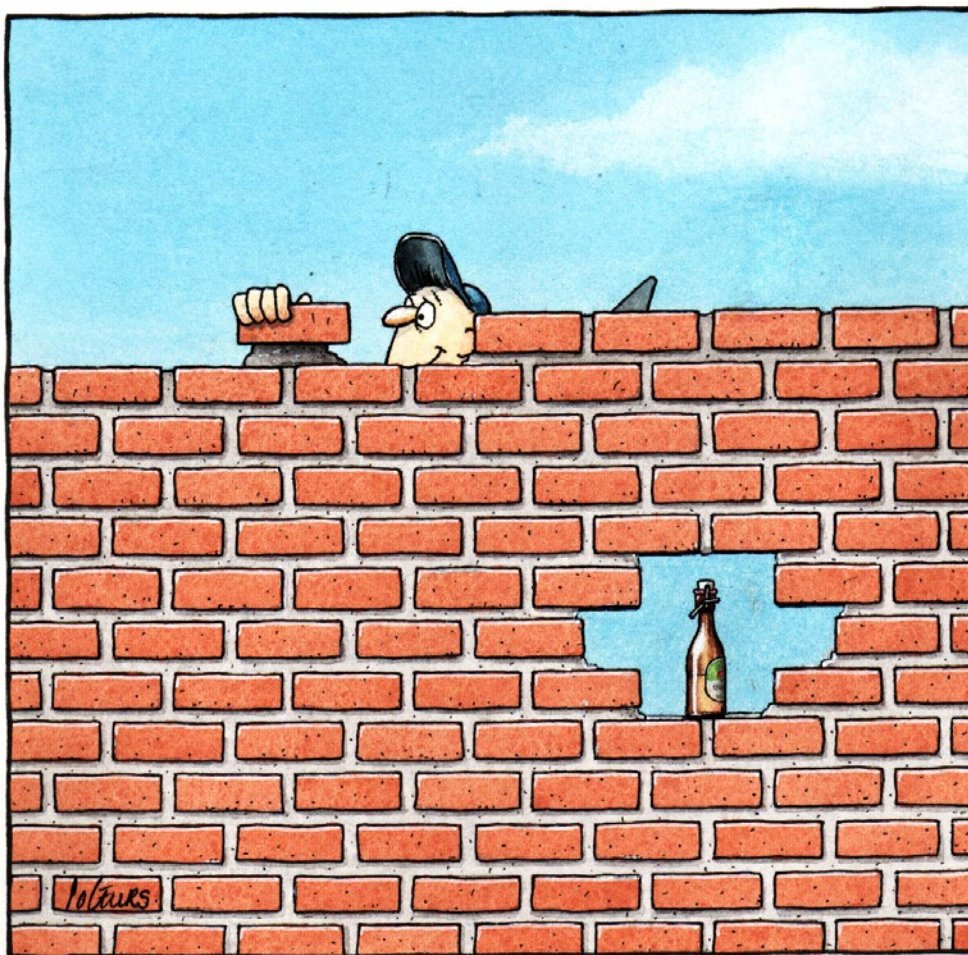
Mirek BARTÁK

Upozorňujeme našich čitateľov a najmä autorov kresleného humoru, že uzávierka 22. ročníka medzinárodnej súťaže kresleného humoru na tému PIVO - Zlatý súdok 2016 je v piatok 4. marca 2016. Každý autor môže poslať do súťaže max. 5 kresieb na adresu: Šarišská galéria (p. Fedor Vico), ul. Hlavná 51, 080 01 Prešov. Obálku označte heslom „PIVO“. Podrobne sme o tom informovali vo vyhlásení súťaže v Bumerangu č.5 / 2015.

Na prípadné ďalšie otázky ohľadne súťaže zodpovieme, ak použijete kontakty, uvedené v tiráži na poslednej strane Bumerangu.

Kresba: Pol LEURS, (Luxembursko)

BABIŠOVI V MLZE

Poměrně značné překvapení čekalo na ministra financí Andreje Babiše dva dny před Vánocemi. Na zahradu jeho luxusní vily totiž přijela dodávka a složila tam přibližně čtyři metráky banánů. Zaskočený miliardář chtěl okamžitě tropické ovoce poslat pryč, s odkazem na to, že se určitě jedná o omyl, ale nakonec se vše vysvětlilo. Objednávku totiž učinila iniciativně jeho manželka, která se od ženských v konzumu dozvěděla, že mu vláda přidělila čtyři gorily.

PROČ JE TAM, KURVA, NEPUSTILI?

Velmi složitou situaci musela před časem řešit parlamentní ochrana. Do prostor našeho zákonodárského shromáždění se totiž pokoušela dostat značně početná delegace erotických pracovníků z okolí Teplic, které chtěly předat poslancům protestní notu. Vzhledem k hlučnosti a mnohdy i nedostatečnému oblečení nakonec kněžky lásky vyslyšeny nebyly, nicméně přítomným redaktorům Fámyzdatu ochotně prozradily, že důvodem jejich návštěvy je obava o jejich zaměstnání a to

v souvislosti s plánovaným přijetím zákona o zákazu kouření.

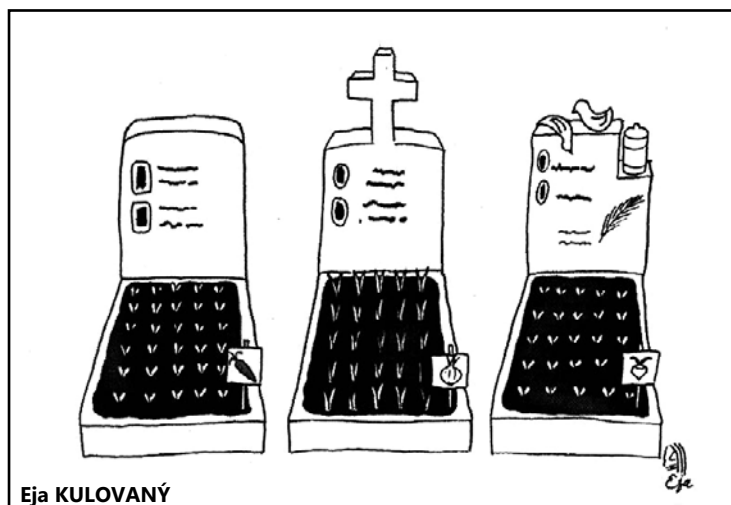
TISKOVÁ OPRAVA

V minulém čísle Fámyzdatu jsme nesprávně uvedli, že na Pražském hradě je mešita. Správně mělo být uvedeno, že je tam ješita. Omlouváme se a děkujeme za přímou prezidentskou.

QÍZ FÁMYZDATU

Jaké jsou nejoblíbenější bonbóny islámských sebevraždných atentátníků?

(Tic Tac)

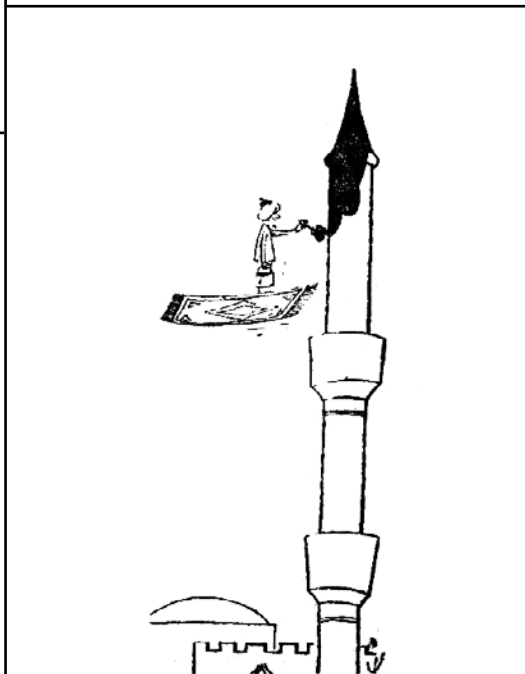
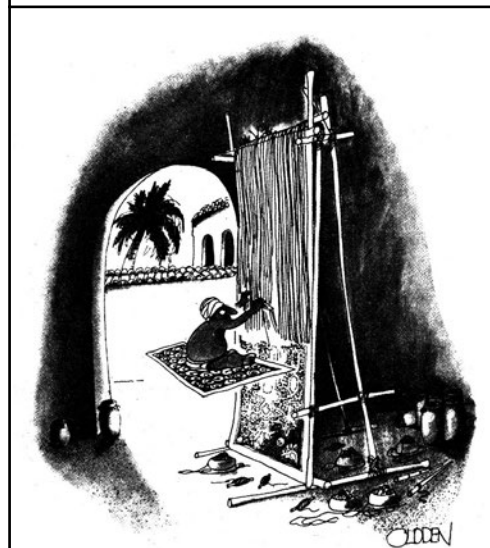
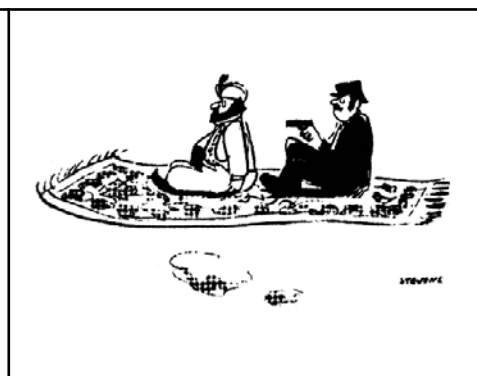
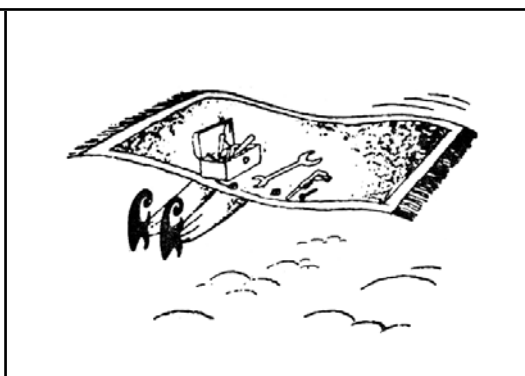
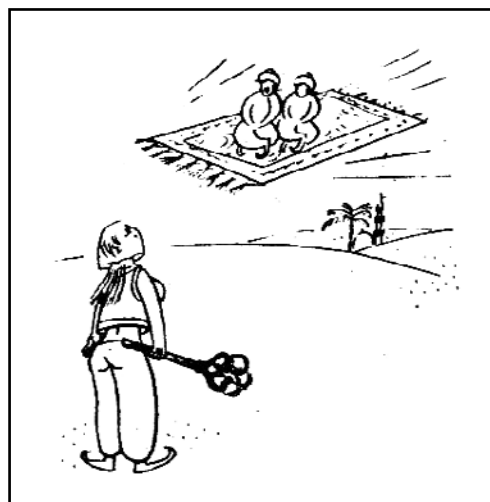
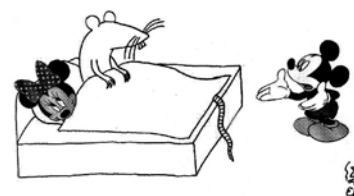
Eja KULOVANÝ

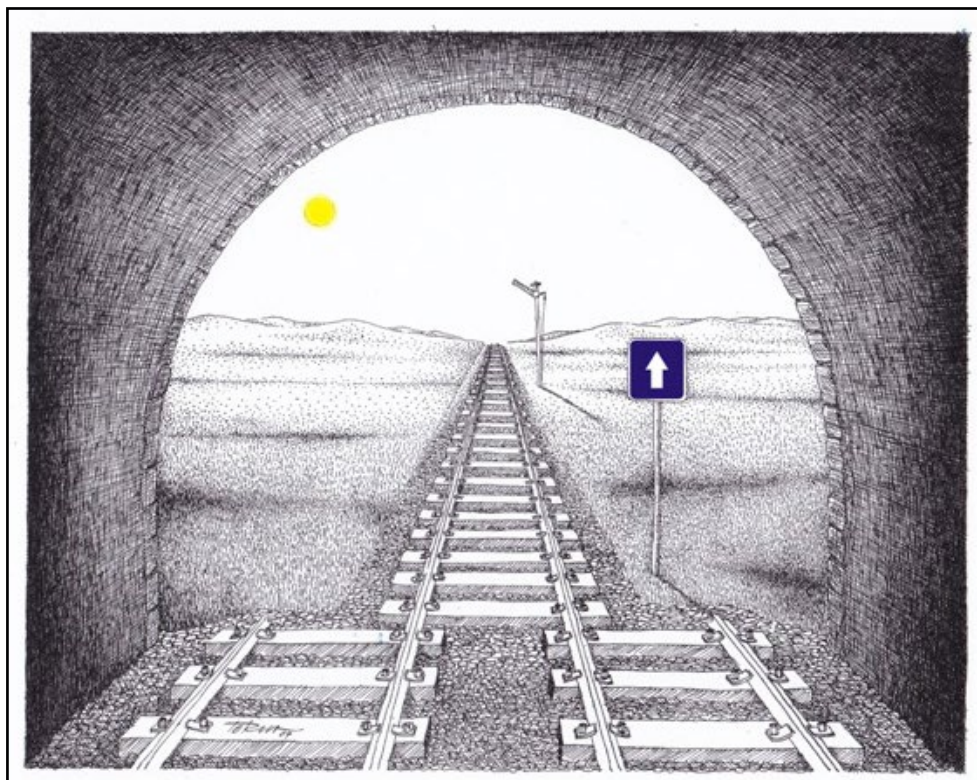
PRavá DEMokratická Legrace

Sorry

Na základe dohody o recipocite publikujeme niektoré materiály z českého humoristického časopisu SORRY.

LIETAJÚCI KOBEREC

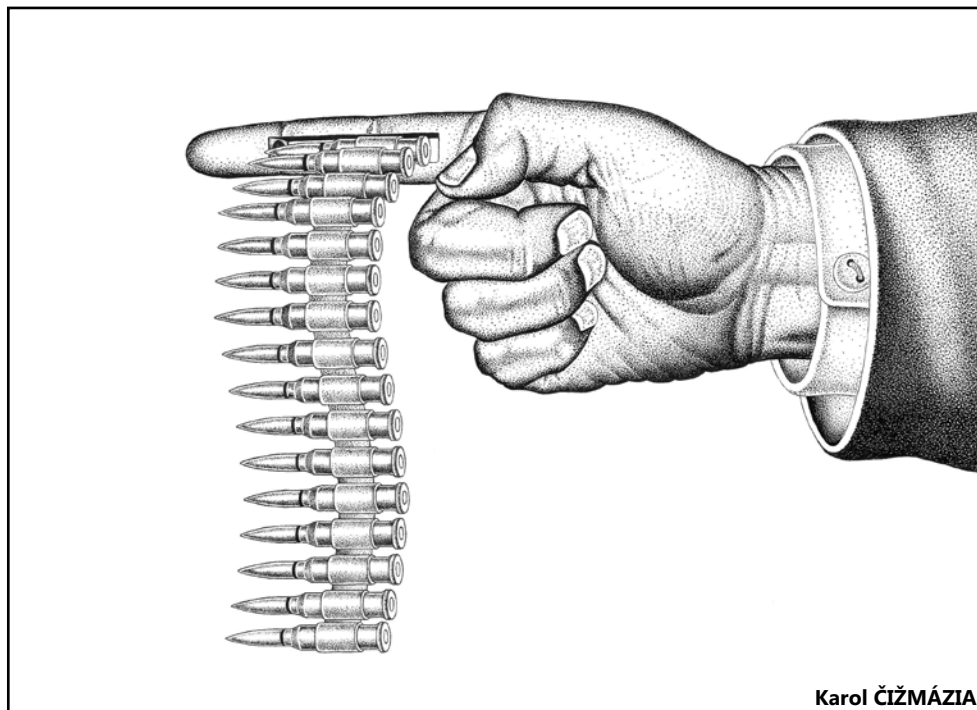
ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

- Európa bez hraníc? Možno súhlasiť, veď hlúposť nepozná hraníc.
- Podaktorí politici by sa radi zbavili straníckej legitímácie, ale vždy sa nájde poctivý nálezca.
- Z predvolebného guláša majú ošoh iba politici a bezdomovci.
- Niektorí politici sú natoľko vyspelí, že dokážu vysloviť dva rozdielne názory naraz.
- Životné prostredie sa zlepšilo. Mnohé fabriky skrachovali.

Milan KUPECKÝ

- U nás by si ľudozrúti neprišli na svoje. My sa totiž žerieme sami medzi sebou.
- Pred rokmi bola naša krajina na samom okraji priepasti. Našťastie, teraz sme už urobili rozhodný krok dopredu.

Pavol M. KUBIŠ

Karol ČIŽMÁZIA

PERLIČKY ZO ŠKOLY A OKOLIA

- Výhybky sú na koľajniciach preto, aby sa vlaky radšej vyhlí.
- Z tunela vychádza v lete aj v zime tma.
- Tunely sa razia tam, kde by vlak normálne neprerazil.
- Nákladný vlak slúži tak, že preváža náklady, ktoré sa nedajú poslať poštou. Vo vagónoch môžu byť kravy, ľudia a iné zvieratá.
- Expres je vlak, ktorý jazdí tak rýchlo, že ho najprv počujeme a keď sa naň pozrieme už je preč.
- Naskakovať počas jazdy sa nesmie, aby sme neprevrátili vlak.
- Lodiam sa dávajú ženské mená, pretože sú veľmi drahé a nedajú sa dobre ovládať.
- Keď sa loď potápa, tak jedna polovička parníka stúpa hore, aby ako potopená neprekážala v plavbe iným, musí sa odstreliť.
- Keď sa loď potopí, stane sa z nej ponorka.
- Podmorskej lodi sa hovorí vrak. Ponorka sú ľudia v konzerve.
- Skafander je prístroj, ktorý na seba berú podvodníci.
- A keby som na mori havaroval ako strokotanec, tak budem zháňať dosky, ktoré znamenajú svet.
- Glóbus znázorňuje našu zemeguľu, ale bez nás, pretože by sme spadli.
- Po Veľkej októbrovej socialistickej revolúcii sa v Rusku roztáčil socializmus.
- Naším prvým robotníckym prezidentom bol Klement Zlín.
- Revolúcie sú potrebné na to, aby sme sa mali v škole o čom učiť.
- Bránica bráni srdcu, aby nespadlo do brucha.
- Človek má sedem krčných odstavcov.
- Zubom sa hovorí aj chrup, čistiť si však musíme oboje.
- Angínu si v krku udržiavame zmrzlinou.
- Mozog si chránime čiapkou alebo leňošením.

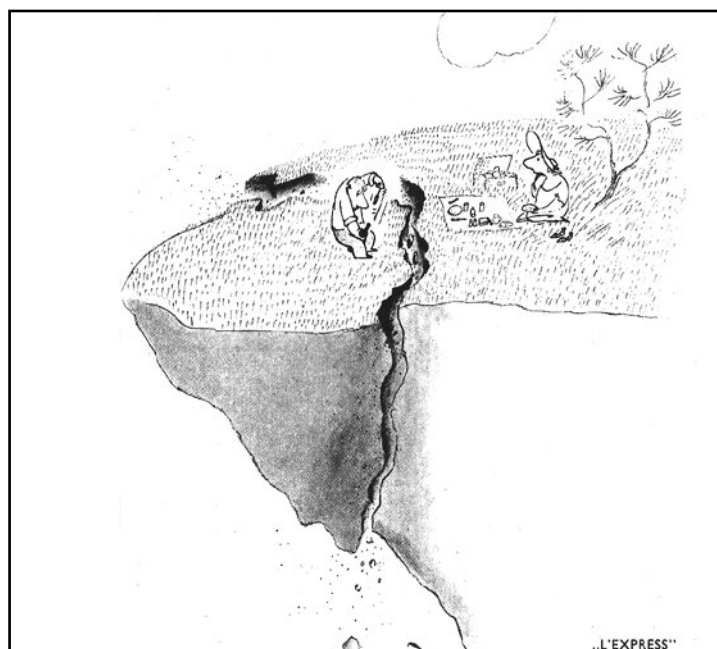
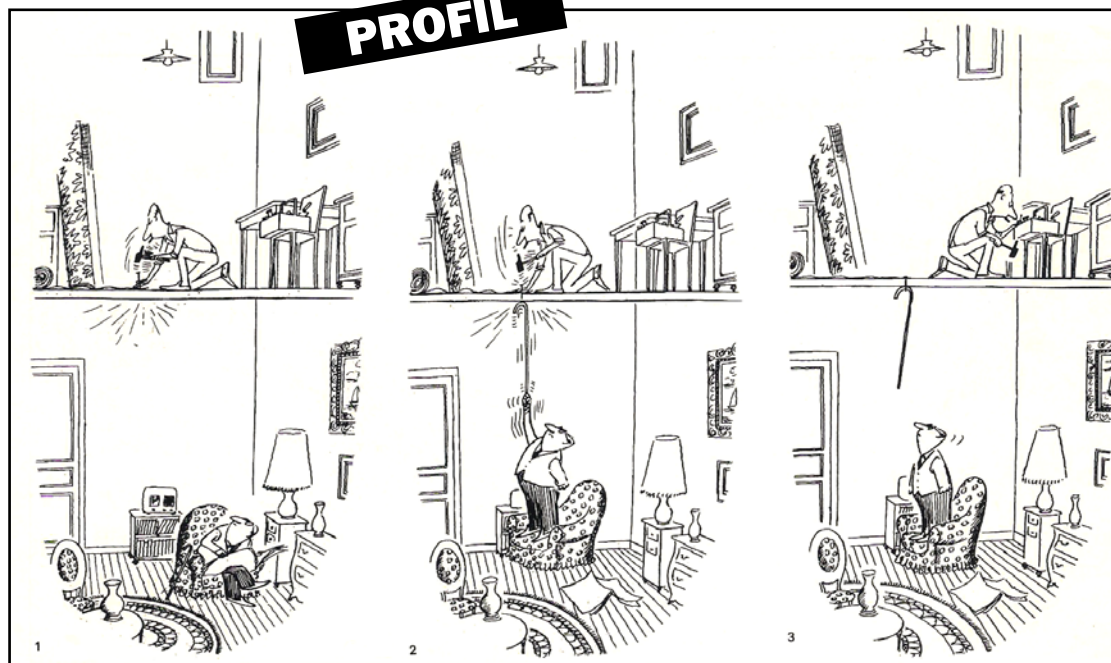
V ROZPRÁVKOVE

Červená čiapočka sa čuduje:

Babička, prečo máš také veľké oči?

- Šak som celý čas kukala na zasadání parlamentu!

PROFIL

Jean Jacques SEMPÉ
(17.8.1932)

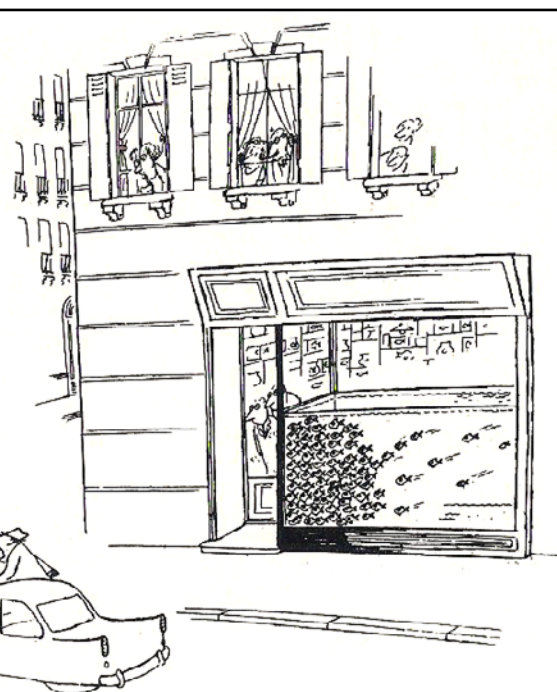
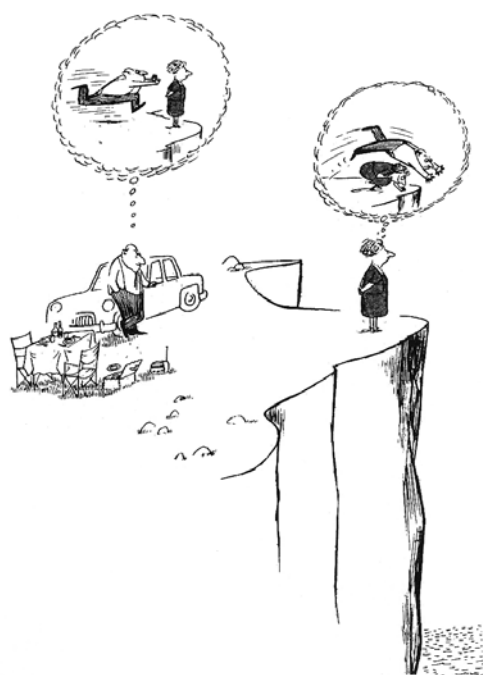
Jednoduchá tenká linka, situácia a príbeh. To je stručná charakteristika kresbičiek, ktoré kraľovali predovšetkým vo francúzskych časopisoch

„L'Express“ a „Paris Match“ a prostredníctvom nich expandovali prakticky do celého sveta. 50-te a 60-te roky priali karikatúre. Na rozdiel od dneška, keď sú v popredí prvoplánové, zväčša výtvarne nedorobené pokusy o kreslenú publicistiku, sa vo všetkých významných časopisoch a magazínoch vo svete venovali karikatúre ľudia znalí veci, dávali jej priestor a čitatelia (ale aj vydavatelia) to patrične oceňovali.

Od chvíle, keď mladučký Sempé odišiel zo školy po cenu mladých kresliarov „Prix Carrizey“, dostal tento humorista snád' všetky ceny, ktoré v tejto oblasti stoja za zmienku. Jeho angažovanosť bola veľmi obecná, prihovárал sa čitateľom vždy veľmi láskavo, ale s mimoriadne príťažlivým humorom. Bežné, každodenné situácie dostával do takých oblúkov, z ktorých nebolo úniku a čitateľ, najprv prekvapený, musel sa napokon rozžiariť a prijať jeho videnie sveta. Stotožnil sa s jeho humanizmom, s jeho pokorou. Hrdinovia jeho minipríbehov žijú plnohodnotným životom, ale tá plnohodnotnosť sa prejavuje aj vo veľmi originálnom pointovaní situácií. Chvilami sú až trochu kruté, ale vzápätí si musíte uvedomiť, že všetko je len „ako“, všetko je len predstavou toho, čo by mohlo byť, nikdy nenasleduje naozajstná tragédia, pointa nikdy nie je bezvýhodisková.

A vždy je vtipná!

Miro VICO

Z HISTÓRIE NÁŠHO REGIÓNU

Prisvedčil som. Spytoval sa ďalej, či som niekedy počul o Jankovi Paholkovi, čo znamená smelého chlapa a či nepoznám jeho ženu, ktorá býva v Sabinove. Odpovedal som spoločice po slovensky a spoločice po rusnacky, lebo všetci zbojníci sú Rusnáci, že som síce o Jankovi veľa počul, ale ho nepoznám, kým jeho ženu poznám dobre.

(Uhorský *Simplicissimus* - cestopis zo 17. storočia. Vydalo SVKL v r. 1964 v Bratislave)

Stretnúť dnes zbojníka nielen v okolitých lesoch, ale i priamo v metropole Šariša nie je zriedkavosť. Ale vtedy, v 17. storočí, sa lesy museli len tak hemžiť zbojníkmi rôznych národností, rangov a veku. A náš *Simplicissimus*, ktorý pochádzal, podľa vlastného priznania, až kdesi zo Sliezska, sa musel v Šariši poriadne adaptovať (aklimatizovať), keď vedel odpovedať až vo dvoch hlavných zbojníckych rečiach - teda po slovensky a po rusnacky. Ešte výrečnejšia je zmienka o tom,

že síce Janka Paholka, smelého to chlapa a vychýreného zbojníka nepozná, ale jeho ženu, ktorá býva v Sabinove, tú pozná veľmi dobre. Nuž a teraz si položíme otázku: či to nie je odveká smola, keď my, chlapi na Slovensku, vyvíjame neobyčajnú aktivitu v zbojníckom businessse, v športe, vede, politike, v stavaní vodných diel, diaľnic, v ekologicky nezávadných atómových elektrárnach, vo vojenskej vede, pijatike atakďale, ale známejšie sú naše ženy ako my. To si tu príde kadejaký cudzinec, poobzerá sa vôkol seba, pokýva uznanlivo, či „zneznalivo“ hlavou... a už mu padne do oka niektorá z našich žien. A keď sa ho tam doma v jeho domovine spýtajú, či pozná takého alebo onakého slovenského politika, aktivistu, športovca, či kiego Ďasa, odpovie: „Nie, toho nepoznám, ale veľmi dobre poznám jeho ženu.“ Takto o našom počínaní na Slovensku je svet informovaný už od čias uhorského *Simplicissima*.

INTERVIEW SO ŽENOU NIEKTORÉHO VÝZNAMNÉHO SLOVÁKA ČI RUSNÁKA.

Na foto: Žena významného muža (vľavo) v rozhovore s kadejakým cudzincem. Vpravo žena iného významného muža.

JA: Vážená pani, čo súdite o tom, že vášho významného muža nikto v zahraničí nepozná, ale zato vás poznajú mnohí a niektorí z nich až veľmi dobre?

Žena významného muža (ďalej ŽVM): Teda pozrite sa tutak! Môj významný muž je doma naprosto bezvýznamný, o čom nie je ťažké sa presvedčiť, keď ho chvíľu počúvate a potom sa na neho ešte chvíľu dívate či pozoráte. Zato ja... Keď sa na mňa chvíľu dívate a potom ešte aj chvíľu počúvate, ako rozkošne taram, začínam nadobúdať na význame. No veď kto by už chcel po celodenných debatách s geniálnym mužom počúvať ešte večer nejaké múdrosti od jeho ženy? My sme tu na iné a ďaleko významnejšie veci. My zjednotíme svet! Howgh!

JA: Ale čo to, vari už je koniec nášho interview? Veď to ani nebolo interview, ale iba nepodarený monológ.

Vasil' TUROK-HETEŠ

po slovensky	po rusínsky	po česky	po zbojnícky	po žensky
muž	dobryj chlop	prevít	Janko Paholok	kadejaký cudzinec
významný	major Terazky	Josef Švejek (legračník)	Simplicissimus	celebrita
bezvýznamný	menšinový	malý český člověk	nemajetný, schudobnelý zeman	významný muž, manžel
presvedčiť	trisnuty flaškov po holovi	zmanipulovat	zavesiť na hák	dvoritiť, strúhať poklony
tárať, táraniny	dristať	kecat bláboly	chudobným dávať	telenovely

Malý príručný slovník pre väčšinové národy.

Ján GLONDA

DVE DOTERAZ NEZODPOVEDANÉ OTÁZKY

1. Ako sa dostane vodič snežného pluhu ráno do práce?
2. Termoska drží v zime teplo a v lete chlad. Odkiaľ vie, kedy je leto a kedy je zima?

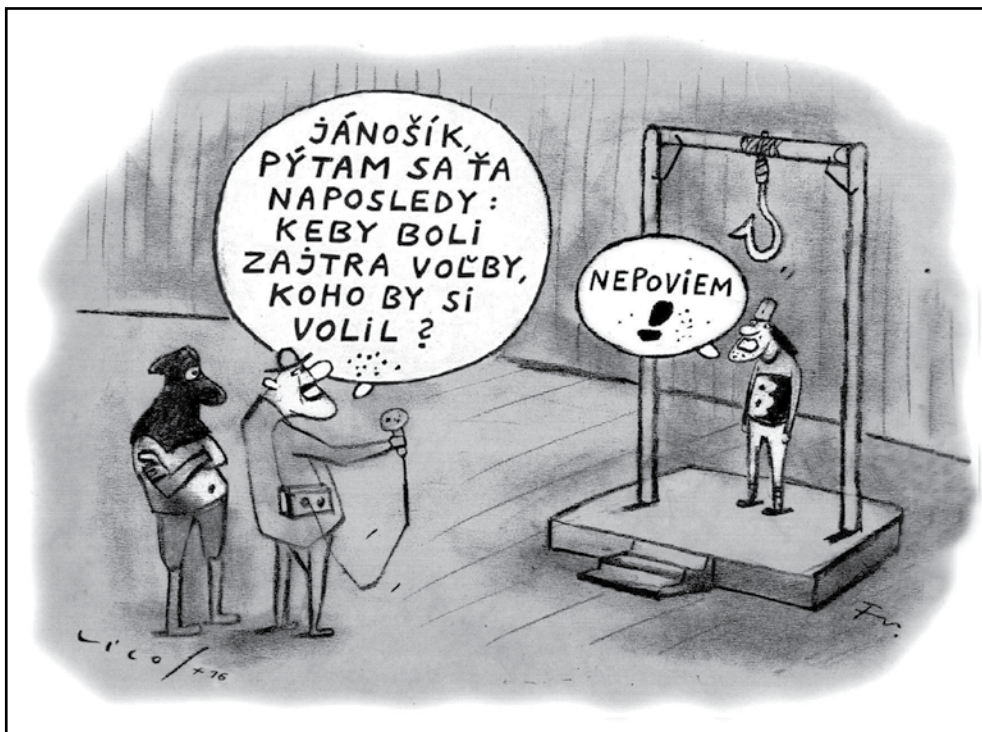
-ch-

KONINA

- Deži, kde si ukradol toho koňa?
- Neukradol som ho mladý páno. Našiel som štyri podkovy na zemi a táto potvora bola k nim priklincovaná.

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

DEREŠ FEDORA VICA

Jakub SUCHÝ

PREČÍTALI SME SI

Nič tak nedvíha vašu kultúrnu úroveň ako televízia. Len čo si doma zapnete televízor, hneď prejdite do vedľajšej izby a čítajte knihu.

POZNATOK ZO ZEMPLÍNA

Alkohol je metla ľudstva. Fajčenie jeho vysávač.

Pejo VIDLÁR

Jak na strie?

*Se zúfalcem, jakú mocný fajčí fajku,
co rúti sa, hien, do ostrého štrajku?*

*Šak, nebude to fajka míru,
tá narobí mu v počtoch díru.*

*Stačit mosá z huby sluby,
či sa lúbí, či nelúbí...*

*Mocných vjěru nezraní,
Janeč sprostý, nevzdělaný.*

*Dobrý základ volební,
moc šak z něho prameňí.*

*Je to problém - tortúra,
jak vyfajčit kocúra?*

*Je to lachké, také prosté,
uš po tisícé, uš aj po sté...*

*Ket přidajú vám náké bony,
rozdělte jak twenty Džony.*

*Doba pošla, lepší sórok,
snát postačí, snát aj na rok.*

*Ket nevezme vám ridzitel,
tak mocný z „hora, neba“ - spasitel.*

*Štrajk hnet skončí v pohodze,
a ty, UČITEL - si kozička na
ledze...*

OPAKOVANIE JE MATKOU MÚDROSTI

Roku 1969 (5. marca) vyšiel v Roháči hneď na 2. strane úvodník Gabriela Viktora pod názvom OREMUS, FRATRES! Nezmenili sme v ňom ani čiarku a hľa aký je po 26. rokoch aktuálny.

Tento vstup (vyššie) sme písali v pôvodnom Bumerangu č. 13, ktorý vyšiel 26. júna 1995.

Bumerang medzitým vo vtedajšej podobe zanikol, ale po takmer dvadsiatich rokoch sa vrátil.

Opäť sme nezmenili ani čiarku a hľa, aký je, aj po ďalších dvadsiatich rokoch (spolu už teda po 46. rokoch) aktuálny:

Neskoro v noci mi zvonil telefón.

- Prinášam vám pápežské požehnanie - ozvalo sa zo slúchadla.

Svitlo mi hlavou, že svätý Cyril mal tisícročné jubileum a že slovenskí katolíci boli pri tejto príležitosti v Ríme.

- Ďakujem - povedal som. A kto volá?

- Prepáčte, myslel som, že ma poznáte po hlase. Tu Kohn.

Panebože, pán Kohn mi z Ríma prináša pápežské požehnanie! Nechcel som byť netaktný a vyzvedať, či sa dal pokrstiť a preto som sa radšej spýtal, aká bola cesta.

- Ubehla nám jedna radosť. Hrali sme žolíky; bola dobrá partia, Dušan Krajčírik, Milan Húska a Jožo Tepich. Manželky sedeli v druhom kupé.

- Jožo Tepich? Ten už nie je na onvé?

- Akože by nie, je.

- A... veď on je v strane...

- No a? Aj ja som v strane.

- Prosím vás - pokračoval som - ako viem, Krajčírik je luterán. Aj jeho žena. Ako sa tí dostali do Ríma?

- A či vari existuje u nás diskriminácia občanov pre náboženské vyznanie?

Rozhovor sa mi začal vymykať z rúk. Nič som nechápal a raz som nevedel, ako si to vyjasniť.

- Húska - spomenul som si - to je ten Húska, čo bol predsedom preverovacej komisie na školstve?

- Ten - odvetil mi pán Kohn. Prečo?

- Ale nič, len som si spomenul, že neprevertil kedysi istého môjho spolužiaka, učiteľa, vyčítal mu, že je nábožensky zaťažený.

- Nuž veru, všelijaké časy sme museli prežiť! - povzdychol si pán Kohn. Videl som, že musím udrieť rovno.

- Počujte, pán Kohn... ako to, že k tomu pápežovi šli aj evanjeli-

ci, ateisti, vy a...

- Prosím vás - skočil mi do reči pán Kohn - veď to bolo úplne zadarmo! Celý týždňový pobyt hradila nejaká cirkevná organizácia, nás to stálo bagatel. Taký zájazd neusporiada Čedok ani keď sa roztrhá. Tak teda dobrú noc. Pax vobiscum!

- In aeternum!

- Amen - zakončil pán Kohn a položil. Pred spaním som sa pomodlil jeden otčenáš za bohatých duchom.

Autor (vlastným menom Ladislav Szalay) bol v kritických rokoch 1968-1969 (vstup vojsk Varšavskej zmluvy na naše územie a začiatok normalizácie) zastupujúcim šéfredaktorom týždenníka Roháč (pozn. red.)

SVET OČAMI SEBAVEDOMÉHO SLOVÁKA

(prevzaté z bývaleho časopisu ZMENA)

ČITATELIA NÁM PÍŠU

Páni, súdruhovia, pracovníci redakcie!

Čo je veľa, to je veľa! Aj ja som redaktor a mám na prácu v novinách a časopisoch iný názor! Neviem, dokedy a prečo chcete za každú cenu provokovať čitateľov vrahom a asisatirou! Čo tým vlastne sledujete? Málokto vie, že pri čítaní a pozeraní vašej trápnej zlátniny roním potoky slz a nikto nevie o mojich stresoch, zápchach, hnačkách a nočných morách, keď vyjde nové číslo Bumerangu. Trocha serióznosti, aspoň tu a tam, by nezaškodilo. Otázky žurnalistiky vrátene odpovedí mám v malíčku a tak nechápem, ako je to možné, že sa vo vašom časopise (?), ktorý vlastne nemá nijakú cenu (samostatne nepredajný) neprihovárate záhradkárom, prečo neverejňujete predpoveď počasia, správy o vodných stavoch, križovku, slovo lekára, fotografie rybárskych úlovkov a najväčších hříbov, policajné informácie a ďalšie a ďalšie, ktoré by váš fádny pravidelník určite obohatili o nové farby, vône a chute a tým aj nás konzumentov. Chýbajú mi však aj rady začínajúcim básnikom, móda, články o škodlivosti fajčenia, stanovisko redakcie ku gayom, migrantom, pojednania o AIDS, slovo o slovenčine, gratulácie k narodeninám i k úmrtiu, programy rozhlasu, televízie, kín a divadiel, rozhovory s celebritami, čo-to o koreninách, treba zaviesť rubriku pre filatelistov, bicyklistov, zaujímavosti o situácii na hraniciach, pašovanie cigariet, folklóru a kúpeľníctva...Teda ako vidíte, máte rezervy a je toho veľa, čo treba naprávať, uplatniť a zorganizovať, aby ste mali aspoň okresnú úroveň. V tomto smere by iste pomohla aj dopisovateľská kampaň, ktorá by podnietila a podchytila mladé talenty v našich pekných mestách, malebné dedinky nevynímajúc. Ak sa tak stane, presvedčíte sa čo nevidieť, že naše úsilie i snaha zožnú búrkou nadšenia, ovácie a stúpne vám náklad ako neviem čo. Aj ja osobne si vás potom prestanem požičiavať od susedy a začnem si vás normálne kupovať, dva týždne čo dva týždne.

Veľa úspechov vám na novej ceste úprimne žičí, praje a želá

Milán LECHÁŇ, nosič Zlatého pera Ľudovíta Štúra
a blízky priateľ zúrivého reportéra Egona Ervina Kischa

PREČÍTALI SME SI

Nič tak nedvíha vašu kultúrnu úroveň ako televízia. Len čo si doma zapnete televízor, hneď prejdite do vedľajšej izby a čítajte knihu.

Mladomanžel sa chvasta pred štamgastmi: Moja žena je skvelá kuchárka. Aké tá vie zohnať konzervy!

RECEPT
NA TENTO
DVOJTYŽDEŇ

PEČENÁ NOVINÁRSKA KAČICA S LOKŠAMI

Potrebujeme: 600g kačacieho mäsa z prsníkov, 12 l žinčice, 4 lyžice opalovacieho oleja alebo krému, 3 kávové lyžičky dezertovaného vína, 5 bagrových lyžíc hydínového virvaru, 2 ovsené vločky, 1 naberačka oprášených a dosekaných mandlí. Kto už mandle alebo slepé, resp. nevidiace črevo nemá, naj ochabi tak.

Postup: Novinársku kačicu sme lo a ľahostajne nakrájame na cimpr- campr, vložíme bez pardonu do oleja alebo vriaceho krému po pás alebo po krk a urobíme s ňou krátky proces. Po asi 10 hodinách zapnutý spotrebič rozopneme, udusené až uškrtené mäso vyberieme na špacír a vôbec.

Dobrá chuť vám naháňam!

Milan LECHAN s.r.o.

JEDINÁ OTÁZKA,

manažmentu Slovenskej televízie (teraz RTVS):

Myslíte si, že je potrebné zvyšovať kvalitu programu, alebo ste toho názoru, že to, čo máme možnosť sledovať toho času, je už úplný vrchol?

Miro VICO

Príde chlap do ordinácie. V nose má uhorku, v ľavom uchu mrkvu a v pravom banán.

- Čo mi je, pán doktor?
- Zle sa stravujete

SMIECH JE ŠPORTOM DUŠE.

/ F. X. ŠALDA

Nie je problém dať
hráčom odmeny,
problém je len
zdôvodňovať za čo...

Milan HODÁL

Juraj CAJCHAN

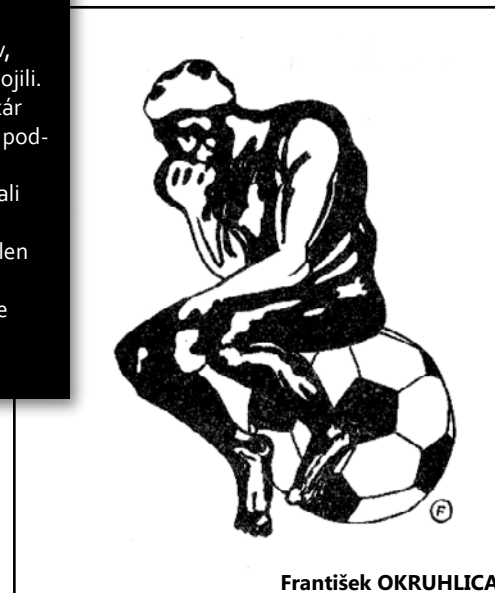
Ľudo MAJER (všeobecné):

- Obecenstvo videlo veľkú úrodu gólov, lebo obaja brankári to v zápase pohnojili.
- Ich streľba bola taká úbohá, že brankár súpera by mohol pokojne požiadať o podporu v nezamestnanosti.
- Súper sa do nich zahryzol a oni ho mali plné zuby.
- Po tom, ako získali pohár, už mysleli len na poháriky.
- Čo z toho, že pred zápasom dokonale rozobrali hru súpera, keď sa v zápase nevedeli dať dokopy.

EPIGRAMAM

Vo futbale platí zásada
(a nie kyselina),
ak nedáš ty, súper dá.
Pravda je však iná.
Divák je imúnny
a prázdne tribúny
sú tej mienky,
že vždy ide o výsledky
vnútri peňaženky.

M.L.

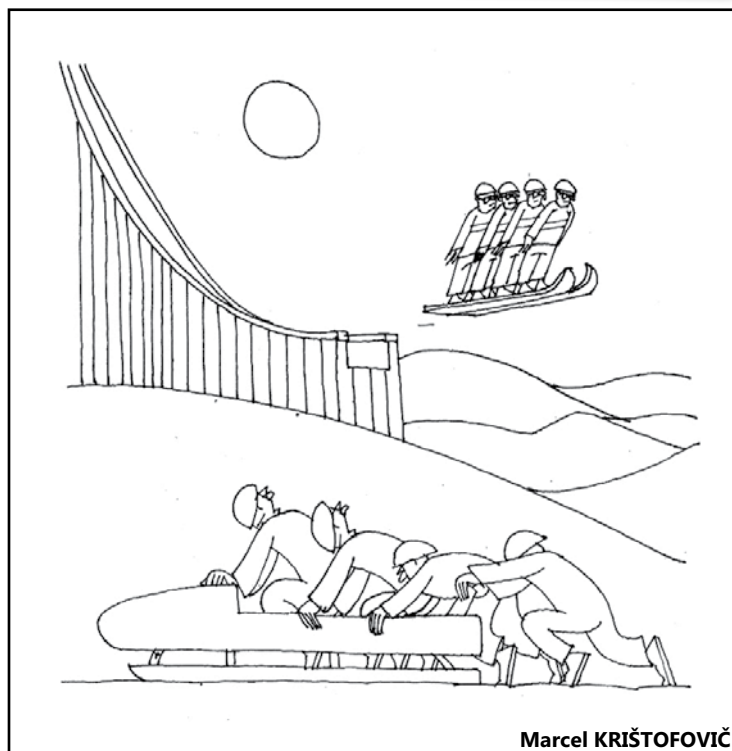
František OKRUHLICA

ŠPORTOVÝ KÚTIK

Po prehratom zápase kričí tréner na hráčov:
- Ja som vám povedal, aby ste hrali, ako nikdy
predtým, nie akoby ste nikdy predtým nehrali!

VIETE, ŽE...

...frontman skupiny Rolling Stones Miki Jager trvá aj po redukčnej uzávierke Bumerangu na tom, že vrásky na tvári nemá od starnutia, ale z ustavičného smiechu pri čítaní tu prítomného dvojtyždenníka?

Marcel KRIŠTOFOVIČ

HOD BUMERANGOM

Andrej MIŠANEK

Potrebuje schudnúť, zahnať depresiu, alebo zvýšiť si imunitu? Kúpte si aj o dva týždne denník Šport s prílohou Bumerang. Predĺži vám život o 67 percent.

Najbližšie číslo
časopisu Bumerang
nájdete vložené
v denníku Šport
v sobotu
27. februára

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník,
príloha denníka Šport. Redakcia Fedor
a Miroslav Vico. Grafická úprava:
Fedor Vico. Počítačové spracovanie:

Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty:
e-mail: fedorvico@gmail.com, poštová adresa: Fedor Vico,
Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31
474, mobil: 0904 225 701.